

57 VERBA QUIESCIENT. AIIN VAV.

plurimum commutatur, ne
duo puncta similia mutuò
se consequantur, & ex illo-
rum concursu fiat hiatus.

תבוננה יבנו
תבנו תבנו
נבון

Coniugatio פֿעל.

In isto ordine hæc coniu-
gatio affectam habet primā
puncto holem in quo quie-
scit i radicalis secunda. Siqui-
dem cum daghes coniuga-
tionis index inscribi nō pos-
sit literæ i quiescenti, con-
geminatur, pro daghes in-
dice cōiugationis tertia the-
matis, & dicimus בִּנְנוּ, non
autem בִּינוּ.

Porro hæc verba confi-
derato sensu, more verbo-
rum communium Latino-
rum actiue, vel passiue ver-
tenda sunt. Nimirum quòd
פֿעל & eius passiui פֿעל, tan-
tum vna & eadem sit vox.

Benoni à Paul differt, q
in vltima syllaba בִּנוּנִי sic .,
in פֿעל verò =, & rarò inue-
niatur in vsu.

Imperatiuus

הבִּנוּ
הבִּנְנָה

Futurum

תבִּנוּ
תבִּנְנָה

צוּי

הבִּנוּ

הבִּנְנָה

עֲתִיר

יבִּנוּ

תבִּנוּ

אֲבִנוּ

Exemplum:

Præteritum

בִּנְנָה
בִּנְנָה

עָבַר

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

Præsens partici.

Pluralis Singularis.

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

vel

בִּנְנָה

בִּנְנָה

Particip. præterit.

Plural. Singular.

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

Infinitiuus

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

בִּנְנָה

H

VERBA Q

vt satis ex coniug

Accidit secun

nina, vt = literæ

ti syllaba ponatur

ad int

rientur (moriunt

accentus in mo

cari debet per gr

tionem.

Huius cōiuga

matiuum afficitu

=, modò mox leq

ba habeat secum

& tunc i secunda

otiose exprimitur

vel virtute contin

in præterito. Na

tertiam, aut alian

syllabam, pro m

literarum consue

effereetur per seua

te i radicali in i na

longæ, vt in hac s

gationis perspicu

gnatur etiā nonn

motione ., vt, r

tus est, Zacharia

In præterito a

altero holem, pr